

Briuselis, 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

{SWD(2015) 259 final}

{SWD(2015) 260 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

1.1 Bendrosios aplinkybės

Šiuo metu Sąjungos ekonomika praranda daug atliekų srautuose esančių potencialių antrinių žaliavų. 2013 m. ES iš viso susidarė apie 2,5 mlrd. tonų atliekų, iš kurių 1,6 mlrd. tonų nebuvo pakartotinai panaudotos ar perdirbtos – t. y., Europos ekonomika jas prarado. Apskaičiuota, kad būtų galima perdirbti arba pakartotinai panaudoti dar 600 mln. tonų atliekų. Pavyzdžiui, perdirbta tik nedidelė Sąjungoje susidariusių komunalinių atliekų dalis (43 proc.), o likusios atliekos išvežtos į sąvartynus (31 proc.) arba sudegintos (26 proc.). Taip Sąjunga praranda didžiules galimybes efektyviau naudoti išteklius ir formuoti žiedinę ekonomiką.

Be to, atliekų tvarkymo lygis Sąjungos valstybėse narėse labai įvairuoja. 2011 m. šešios valstybės narės sąvartynuose pašalino mažiau nei 3 proc. komunalinių atliekų, 18 valstybių narių sąvartynuose pašalino daugiau kaip 50 proc. atliekų, o kai kurios iš jų – net daugiau kaip 90 procentų. Tokius skirtumus reikia kuo skubiau mažinti.

Pasiūlymai iš dalies keisti Direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų¹, Direktyvą 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų², Direktyvą 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų³, Direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių⁴, Direktyvą 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų⁵ ir Direktyvą 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų⁶ yra dalis žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio, kurį taip pat sudaro Komisijos komunikatas „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“.

1.2 Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Iš pastarojo meto tendencijų matyti, kad išteklius galima naudoti dar efektyviau ir kad tai būtų labai naudinga ekonominiu, aplinkosaugos ir socialiniu atžvilgiu. Paversti atliekas ištekliais labai svarbu siekiant didinti išteklių naudojimo efektyvumą ir kurti uždarą žiedinės ekonomikos ciklą.

ES atliekų teisės aktuose nustatyti teisiškai privalomi tikslai buvo svarbūs veiksniai, paskatinę geriau tvarkyti atliekas, diegti perdirbimo naujoves, mažiau naudotis sąvartynais ir kurti paskatas vartotojams keisti įpročius. Tolesnė atliekų politikos plėtra gali būti labai naudinga tuo, kad paskatins tvarų augimą ir darbo vietų kūrimą, padės sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių išmetamųjų dujų kiekį, tiesiogiai sutaupyti lėšų geriau tvarkant atliekas ir pagerinti aplinką.

¹ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

² 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

³ 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų (OL L 182, 1999 7 16, p. 1).

⁴ 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių (OL L 269, 2000 10 21, p. 34–43).

⁵ 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo (OL L 266, 2006 9 26, p. 1–14).

⁶ 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (OL L 197, 2012 7 24, p. 38–71).

Pasiūlymas iš dalies keisti Direktyvą 2008/98/EB atitinka teisinį įsipareigojimą persvarstyti toje direktyvoje nustatytus atliekų tvarkymo tikslus. Pasiūlymai, kurie sudaro žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio dalį ir kuriais iš dalies keičiamos šešios pirmiau minėtos direktyvos, yra parengti remiantis ir 2014 m. liepos mėn. Komisijos pateiktu pasiūlymu, kuris 2015 m. vasario mėn. buvo atsiimtas. Šie pasiūlymai atitinka Efektyvaus išteklių naudojimo Europos plane⁷ ir 7-ojoje aplinkosaugos veiksmų programoje⁸ išskeltus tikslus, įskaitant visišką atliekų hierarchijos⁹ įgyvendinimą visose valstybėse narėse, bendro ir vienam gyventojui susidarančio atliekų kiekio mažinimą, kokybiško perdirbimo užtikrinimą ir perdirbtų atliekų kaip pagrindinio, patikimo Sąjungos žaliavų šaltinio naudojimą. Be to, jais prisidedama prie ES žaliavų iniciatyvos¹⁰ įgyvendinimo ir sprendžiami maisto atliekų prevencijos klausimai. Šiuose pasiūlymuose taip pat numatyta supaprastinti visose šešiose direktyvose nustatytus ataskaitų teikimo reikalavimus.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

2.1 Tyrimai

Pasiūlymuose ir pridedamame poveikio vertinime įvertinami technologiniai, socialiniai ir ekonominiai, taip pat sąnaudų ir naudos aspektai, susiję su ES atliekų teisės aktų įgyvendinimu ir tolesne plėtote. Parengtas poveikio vertinimo papildymas, kuriame analizuojamas potencialus pagrindinių poveikio vertinime apibrėžtų politikos galimybių papildomų variantų poveikis.

2.2 Vidaus konsultacijos

Teisės aktų pasiūlymų rengimą Komisijoje stebėjo Poveikio vertinimo valdymo grupė, sudaryta iš įvairių Komisijos tarnybų (Generalinio sekretoriato, Ekonomikos ir finansų reikalų GD, Vidaus rinkos, pramonės, verslumo ir MVĮ GD, Klimato politikos GD, Jungtinis tyrimų centro ir Europos Sąjungos statistikos tarnybos) atstovų.

2.3 Išorės konsultacijos

Komisija parengė orientacinį sprendinių problemų sąrašą, o 2013 m. vasario mėn. pradėti rengti pirmieji pokalbiai su pagrindiniais suinteresuotaisiais subjektais. 2013 m. birželio mėn., laikantis minimaliųjų konsultavimosi reikalavimų, pradėtos internetinės viešosios konsultacijos, kurios tęsėsi iki 2013 m. rugsėjo mėn. Pateikta 670 atsakymų, iš kurių matyti didelis visuomenės susidomėjimas atliekų tvarkymo padėtimi Europos Sąjungoje ir dideli lūkesčiai dėl ES veiksmų šioje srityje. 2015 m. birželio–rugsėjo mėn. atskirai šiuo klausimu ir apskritai dėl žiedinės ekonomikos konsultuotasi su valstybėmis narėmis.

2.4 Poveikio vertinimas

Poveikio vertinimo ataskaita ir jos santrauka buvo paskelbtos kartu su 2014 m. liepos mėn. priimtu pasiūlymu¹¹. Poveikio vertinime, kuris tebėra pagrindinis persvarstomų teisės aktų pasiūlymų analitinis pagrindas, įvertintas pagrindinis įvairių politikos galimybių, kuriomis

⁷ COM(2011) 571.

⁸ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1386/2013/ES dėl bendrosios Sąjungos aplinkosaugos veiksmų programos iki 2020 m. „Gyventi gerai pagal mūsų planetos išgales“ (OL L 354, 2013 12 28, p. 171).

⁹ Pagal atliekų hierarchiją pirmenybė teikiama prevencijai, po to eina pakartotinis naudojimas, perdirbimas, energijos gavimas ir galiausiai šalinimas, kuris apima šalinimą sąvartynuose ir deginimą negaunant energijos.

¹⁰ COM(2008) 699 ir COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

siekama gerinti atliekų tvarkymą ES, poveikis aplinkai, taip pat socialinis ir ekonominis poveikis. Siekiant nustatyti tinkamiausias priemones ir tikslus, bet kartu mažinti sąnaudas ir didinti naudą, buvo įvertinti ir su pagrindiniu scenarijumi palyginti įvairaus lygmens užmojai.

2014 m. balandžio 8 d. Komisijos poveikio vertinimo taryba pateikė teigiamą nuomonę dėl poveikio vertinimo ir kartu pateikė kelias rekomendacijas, kaip dar pagerinti ataskaitą. Taryba reikalavo išsamiau paaiškinti problemos apibūdinimą ir naujų vidutinės trukmės laikotarpio tikslų būtinumą, subsidiarumo ir proporcingumo principų atžvilgiu svariau argumentuoti, kodėl reikia uždrausti šalinti atliekas sąvartynuose ir kodėl visoms valstybėms narėms reikia nustatyti vienodus tikslus, ir išsamiau paaiškinti, kaip pasiūlyme atsižvelgiama į skirtingus valstybių narių rezultatus.

Poveikio vertinimo išvada buvo ta, kad galimybių derinys bus naudingas šiais atžvilgiais:

- sumažės administracinės naštos, pirmiausia tenkančios mažoms įstaigoms ar įmonėms, bus supaprastintos taisyklės ir pagerės jų įgyvendinimas, be kita ko, išlaikant paskirtą atitinkančius tikslus;
- bus sukurta darbo vietų – iki 2035 m. būtų galima sukurti daugiau kaip 170 000 tiesioginių darbo vietų; daugumos iš jų bus neįmanoma perkelti už ES ribų;
- sumažės išmetamų ŠESD kiekis – nuo 2015 m. iki 2035 m. būtų galima išvengti apie 600 mln. tonų ŠESD;
- tai teigiamai paveiks ES atliekų tvarkymo ir perdirbimo sektorių konkurencingumą, taip pat ES gamybos sektorių (didesnės gamintojų atsakomybės sistemų pagerinimas, mažesnė su apsirūpinimu žaliavomis susijusi rizika);
- antrinės žaliavos bus grąžinamos ES ekonomikai, o tai mažins ES priklausomybę nuo žaliavų importo.

Poveikio vertinimą papildantis analitinis pareiškimas pateiktas kartu su teisės akto pasiūlymu. Šiame pareiškime išanalizuota papildomų galimybių ir variantų, kaip geriau atsižvelgti į skirtingų valstybių narių startines pozicijas.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

3.1 Siūlomų veiksmų santrauka

Pagrindiniai ES atliekų teisės aktų keitimo pasiūlymų elementai yra šie:

- apibrėžčių suderinimas;
- komunalinių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo 2030 m. tikslo padidinimas iki 65 proc.;
- pakuočių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslų padidinimas ir nustatytų tikslų supaprastinimas;
- iki 2030 m. laipsniškas komunalinių atliekų šalinimo sąvartynuose sumažinimas iki 10 proc.;
- teisės aktų nuostatų, kuriomis reglamentuojami šalutiniai produktai ir atliekų nebelaikymas atliekomis, didesnis suderinimas ir supaprastinimas;
- naujos atliekų, įskaitant maisto atliekas, prevencijos ir pakartotinio naudojimo skatinimo priemonės;
- būtinausių didesnės gamintojo atsakomybės sąlygų nustatymas;

- perdirbimo tikslų įgyvendinimo stebėsenai skirtos ankstyvojo perspėjimo sistemos įdiegimas;
- ataskaitų teikimo prievolių supaprastinimas ir racionalizavimas;
- nuostatų suderinimas su SESV 290 ir 291 straipsniais dėl deleguotųjų ir įgyvendinimo aktų.

3.2 Teisinis pagrindas ir teisė veikti

Pasiūlymais iš dalies keičiamos šešios su įvairių atliekų tvarkymu susijusios direktyvos. Pasiūlymai iš dalies pakeisti Direktyvą 2008/98/EB, Direktyvą 1999/31/EB, Direktyvą 2000/53/EB, Direktyvą 2006/66/EB ir Direktyvą 2012/19/ES grindžiami SESV 192 straipsnio 1 dalimi, o pasiūlymas iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB grindžiamas SESV 114 straipsniu.

Direktyvos 2008/98/EB 11 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad iki 2020 m. turi būti pasiektas 50 proc. namų ūkių ir panašių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslas ir 70 proc. nepavojingų statybos ir griovimo atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui, perdirbimo ir kitokio naudojimo tikslas. Pagal 11 straipsnio 4 dalį Komisija vėliausiai iki 2014 m. gruodžio 31 d. turėjo tuos tikslus išnagrinėti, kad prireikus juos sugriežtintų ir apsvarstytų galimybę nustatyti kitiems atliekų srautams taikomas tikslus, atsižvelgdama į atitinkamą tų tikslų poveikį aplinkai ir ekonominę bei socialinę poveikį. Pagal 9 straipsnio c punktą Komisija, remdamasi geriausia turima patirtimi, iki 2014 m. pabaigos turėjo nustatyti 2020 m. atliekų prevencijos ir atsiejimo tikslus, taip pat prireikus patikslinti 29 straipsnio 4 dalyje nurodytus rodiklius. Galiausiai, pagal 37 straipsnio 4 dalį pirmoje iki 2014 m. gruodžio 12 d. parengtoje ataskaitoje Komisija turėjo įvertinti įvairias priemones, įskaitant tam tikriems atliekų srautams taikomas gamintojo atsakomybės sistemas, tikslus, rodiklius ir priemones, susijusias su perdirbimo, medžiagų naudojimo ir jų naudojimo energijai gauti operacijomis, kuriomis būtų galima padėti veiksmingiau siekti 1 ir 4 straipsniuose nustatytų tikslų.

Direktyvos 1999/31/EB 5 straipsnio 2 dalyje nustatytos trys biologiškai skaidžių komunalinių atliekų nukreipimo nuo sąvartynų užduotys ir uždraudžiama šalinti sąvartynuose tam tikras atliekas. Paskutinę biologiškai skaidžių komunalinių atliekų nukreipimo nuo sąvartynų užduotį valstybės narės turi įvykdyti iki 2016 m. liepos 16 d. Pagal 5 straipsnio 2 dalį iki 2014 m. liepos 16 d. šią užduotį reikia persvarstyti siekiant ją patvirtinti arba iš dalies pakeisti, kad būtų galima užtikrinti aukštą aplinkos apsaugos lygį ir atsižvelgti į praktinę valstybių narių patirtį, įgytą atliekant dvi pirmiau nurodytas užduotis.

Direktyvos 94/62/EB 6 straipsnio 1 dalyje nustatyti pakuočių atliekų naudojimo ir perdirbimo tikslai, kurie pagal 6 straipsnio 5 dalį turi būti nustatomi kas penkerius metus, remiantis valstybėse narėse įgyta praktine patirtimi, taip pat mokslinių tyrimų ir vertinimo metodų, pavyzdžiui, gyvavimo ciklo vertinimo ir ekonominės naudos analizės, duomenimis.

3.3 Subsidiarumo ir proporcingumo principas

Pasiūlymai atitinka Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus. Juose numatytus pirmiau nurodytų direktyvų dalinius keitimus sudaro tik bendrų tikslų nustatymo sistema, bet paliekama laisvės valstybėms narėms spręsti dėl konkrečių įgyvendinimo metodų.

3.4 Aiškinamieji dokumentai

Komisija mano, kad dokumentai, kuriuose paaiškinamos valstybių narių priemonės, kuriomis jos į savo nacionalinę teisę perkelia direktyvas, yra būtini siekiant pagerinti informacijos apie direktyvų perkėlimą į nacionalinę teisę kokybę.

Atliekų teisės aktai valstybėse narėse dažnai perkeliami labai decentralizuotai, taip pat regioniniu arba vietos lygmenimis, ir įvairiausiais teisės aktais, atsižvelgiant į valstybės narės administracinę struktūrą. Todėl, perkelti iš dalies pakeistas direktyvas, valstybėms narėms gali prireikti pakeisti labai įvairius teisės aktus nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis.

Pasiūlymais iš dalies keičiamos šešios skirtingos atliekų srities direktyvos ir daromas poveikis daugeliui teisiškai privalomų įpareigojimų, įskaitant didelius Direktyvoje 2008/98/EB, Direktyvoje 1999/31/EB ir Direktyvoje 94/62/EB nustatytų tikslų pakeitimus ir Direktyvos 2000/53/EB, Direktyvos 2006/66/EB ir Direktyvos 2012/19/ES supaprastinimą. Tai sudėtinga atliekų teisės aktų peržiūra, kuri turbūt padarys poveikį daugeliui nacionalinės teisės aktų.

Iš dalies pakeistose direktyvose nustatyti persvarstyti atliekų tvarkymo tikslai yra susiję tarpusavyje, todėl juos reikėtų atidžiai perkelti į nacionalinės teisės aktus, o vėliau įtraukti į nacionalines atliekų tvarkymo sistemas.

Siūlomos nuostatos darys poveikį įvairiems valstybėse narėse veikiantiems privačiojo ir viešojo sektoriaus suinteresuotiesiems subjektams, taip pat turės didelės įtakos planuojamoms investicijoms į atliekų tvarkymo infrastruktūrą. Siekiant užtikrinti naujųjų teisės aktų tikslų įgyvendinimą (t. y. apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką, didinti išteklių naudojimo efektyvumą, taip pat užtikrinti vidaus rinkos veikimą, išvengti prekybos kliūčių ir konkurencijos suvaržymų ES) labai svarbu juos išsamiai ir teisingai perkelti į nacionalinę teisę.

Reikalavimas pateikti aiškinamuosius dokumentus kai kurioms valstybėms gali tapti papildoma administracine našta. Vis dėlto aiškinamieji dokumentai būtini, kad būtų galima veiksmingai patikrinti, ar direktyvos išsamiai ir tinkamai perkeltos į nacionalinę teisę (tai būtina dėl pirmiau nurodytų priežasčių), o veiksmingos patikros priemonių, kuriomis būtų sudaroma mažesnė našta, nėra. Be to, aiškinamaisiais dokumentais galima veiksmingai padėti sumažinti administracinę Komisijos vykdomos atitikties stebėsenos naštą; jų nepateikus, siekiant išsiaiškinti visose valstybėse narėse taikomus perkėlimo metodus, reikėtų daug išteklių ir intensyvaus bendravimo su nacionalinėmis institucijomis.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, tikslinga prašyti valstybių narių prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną arba kelis dokumentus, kuriuose paaiškinamos direktyvų, kuriomis iš dalies keičiami ES atliekų teisės aktai, nuostatų ir atitinkamų nacionalinių perkėlimo priemonių dalių sąsajos.

3.5 Komisijos deleguotieji ir įgyvendinimo įgaliojimai

Komisijos deleguotieji ir įgyvendinimo įgaliojimai ir atitinkamos šių aktų priėmimo procedūros yra nustatyti pasiūlymo dėl Direktyvos 2008/98/EB 1 straipsnio 4, 5, 6, 9, 11, 14, 15, 18, 19, 21, 22 dalyse, pasiūlymo dėl Direktyvos 94/62/EB 1 straipsnio 4, 6, 7, 9, 10 dalyse, pasiūlymo dėl Direktyvos 1999/31/EB 1 straipsnio 6 ir 7 dalyse ir pakeitimuose, pateiktuose pasiūlymo dėl Direktyvų 2000/53/EB ir 2012/19/ES 1 ir 3 straipsniuose.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymai neturės poveikio Europos Sąjungos biudžetui, todėl Finansinio reglamento (2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002) 31 straipsnyje numatyta finansinė pažyma nepriedama.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiama Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,
atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,
atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,
teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,
atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹²,
laikydami įprastą teisėkūros procedūrą,
kadangi:

- (1) atliekų tvarkymą Sąjungoje reikėtų tobulinti siekiant apsaugoti ir išsaugoti aplinką ir gerinti jos kokybę, apsaugoti žmonių sveikatą, užtikrinti apdairų ir racionalų gamtos išteklių naudojimą ir skatinti žiedinės ekonomikos kūrimą;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/62/EB¹³ nustatyti su pakuočių ir pakuočių atliekų naudojimu bei perdirbimu susiję tikslai turėtų būti iš dalies pakeisti – turėtų būti padidintas pakuočių parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslas, kad jis labiau derėtų su Sąjungos siekiu pereiti prie žiedinės ekonomikos;
- (3) be to, siekiant užtikrinti didesnę atliekų teisės aktų nuoseklumą, Direktyvoje 94/62/EB vartojamus terminus reikėtų suderinti su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB¹⁴ terminais, taikomais atliekoms apskritai;
- (4) akivaizdu, kad Direktyvoje 94/62/EB nustatytų pakuočių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslų padidinimas būtų palankus aplinkai ir turėtų ekonominės bei socialinės naudos;
- (5) laipsniškai didinant esamus pakuočių atliekų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslus reikėtų užtikrinti, kad ekonomiškai vertingos atliekose esančios medžiagos būtų laipsniškai ir veiksmingai regeneruojamos tinkamai tvarkant atliekas ir atsižvelgiant į atliekų hierarchiją. Kartu turėtų būti užtikrinama, kad atliekose esančios vertingos medžiagos būtų grąžinamos Europos ekonomikai, ir taip būtų prisidedama prie Žaliavų iniciatyvos¹⁵ įgyvendinimo ir žiedinės ekonomikos kūrimo;

¹² OL C , , p. .

¹³ 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

¹⁴ 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

¹⁵ COM(2013) 442.

- (6) daugelis valstybių narių dar nėra visiškai išplėtojusios reikiamos atliekų tvarkymo infrastruktūros. Todėl, labai svarbu nustatyti aiškius politikos tikslus, kad medžiagos, kurias galima perdirbti, neliktų atliekų hierarchijos apačioje;
- (7) derinant šiame pasiūlyme nustatytus perdirbimo tikslus ir šalinimo sąvartynuose apribojimus, nustatytus direktyvose 2008/98/EB ir 1999/31/EB, Sąjungos energijos gavybos ir pakuočių atliekų perdirbimo tikslai, nustatyti Direktyvoje 94/62/EB, tampa nebereikalingi;
- (8) šioje direktyvoje nustatomi ilgalaikiai Sąjungos atliekų tvarkymo tikslai ir ekonominės veiklos vykdytojams bei valstybėms narėms aiškiai parodoma, kokios investicijos yra būtinos, kad būtų pasiekti direktyvos tikslai. Rengdamos nacionalinę atliekų tvarkymo strategiją ir planuodamos investicijas į atliekų tvarkymo infrastruktūrą, valstybės narės turėtų tinkamai naudotis Europos struktūriniais ir investicijų fondais, skatindamos atliekų prevenciją, pakartotinį naudojimą ir perdirbimą pagal atliekų hierarchiją;
- (9) plastikinių pakuočių atliekų perdirbimo tikslai 2025 metams nustatyti atsižvelgiant į tai, kas buvo techniškai įmanoma tuo metu, kai direktyva buvo persvarstoma. Komisija gali pasiūlyti persvarstytus plastikams taikytinus tikslų lygius 2030 metams, remdamasi valstybių narių padarytos šių tikslų įgyvendinimo pažangos apžvalga, atsižvelgdama į plastikų, pateikiamų rinkai, rūšių pokyčius ir naujų perdirbimo technologijų plėtoją bei perdirbtų plastikų paklausą;
- (10) reikėtų nustatyti atskirus juodųjų metalų ir aliuminio perdirbimo tikslus – jie būtų labai naudingi ir aplinkai, ir ekonominiu atžvilgiu, nes, perdirbant daugiau aliuminio, sutaupoma daug energijos ir išmetama gerokai mažiau anglies dioksido. Todėl esamą metalo pakuočių parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslą reikėtų išskaidyti į atskirus šių dviejų tipų atliekoms taikytinus tikslus;
- (11) skaičiuodamos, ar parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai pasiekti, valstybės narės turėtų galėti įskaičiuoti produktus ir sudedamąsias dalis, kuriuos pakartotiniam naudojimui parengė pripažinti parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojai ir kurie pakartotiniam naudojimui parengti taikant užstato ir supirkimo sistemas. Siekdama užtikrinti, kad tie skaičiavimai būtų atliekami vienodai, Komisija priims išsamias taisykles dėl pripažintų parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojų ir užstato ir supirkimo sistemų nustatymo ir dėl duomenų rinkimo, tikrinimo ir pateikimo;
- (12) siekiant užtikrinti, kad renkami duomenys apie parengimą pakartotiniam naudojimui būtų patikimi, labai svarbu nustatyti bendras ataskaitų teikimo taisykles. Taip pat svarbu tiksliau nustatyti taisykles, pagal kurias valstybės narės turėtų pranešti, kas faktiškai perdirbama ir gali būti užskaityta siekiant perdirbimo tikslų. Tuo tikslu pagal bendrą taisyklę perdirbimo tikslų įgyvendinimo ataskaitos turi būti grindžiamos į galutinio perdirbimo procesą perduodamais atliekų kiekiais. Siekiant sumažinti administracinę naštą, laikantis griežtų sąlygų reikėtų valstybėms narėms leisti perdirbimo ataskaitas teikti remiantis rūšiavimo įrenginių išeiga. Ataskaitose nurodomas perdirbtų atliekų svoris neturėtų būti mažinamas atsižvelgiant į medžiagų svorio sumažėjimą fiziškai ir (arba) chemiškai transformuojant, kas būdinga galutinio perdirbimo procesui;
- (13) siekiant užtikrinti geresnį, punktualesnį ir vienodesnį šios direktyvos įgyvendinimą ir prognozuoti įgyvendinimo sunkumus, reikėtų sukurti ankstyvojo perspėjimo sistemą, kuria būtų galima nustatyti trūkumus, kad būtų galima imtis veiksmų dar nesuėjus tikslų įgyvendinimo terminams;

- (14) valstybių narių teikiami statistiniai duomenys yra labai svarbūs Komisijai vertinant, kaip valstybėse narėse laikomasi atliekų teisės aktų. Statistinių duomenų kokybei, patikimumui ir palyginamumui pagerinti reikėtų visus atliekų duomenis teikti pagal vieno langelio principą, panaikinti nereikalingus ataskaitų teikimo reikalavimus, standartizuoti nacionalines ataskaitų teikimo metodikas ir įvesti reikalavimą rengti duomenų kokybės patikrų ataskaitas;
- (15) paaiškėjo, kad valstybių narių kas trejus metus rengtos įgyvendinimo ataskaitos nebuvo veiksminga atitikties patikros ir gero įgyvendinimo užtikrinimo priemonė – jos tik tapo nereikalinga administracine našta. Todėl derėtų panaikinti nuostatas, kuriomis valstybės narės įpareigojamos teikti tokias ataskaitas, ir atitikties stebėsenos tikslais naudoti tik statistinius duomenis, kuriuos valstybės narės kasmet pateikia Komisijai;
- (16) siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir galimybę palyginti valstybių narių duomenis, svarbiausia, kad būtų teikiami patikimi atliekų tvarkymo statistiniai duomenys. Todėl valstybių narių turėtų būti reikalaujama rengiant Direktyvoje 94/62/EB nustatytų tikslų įgyvendinimo ataskaitas naudoti Komisijos ir valstybių narių nacionalinių statistikos biurų parengtą naujausią metodiką;
- (17) kad būtų galima papildyti arba iš dalies pakeisti Direktyvą 94/62/EB, Komisijai pagal Sutarties 290 straipsnį turėtų būti suteikiami įgaliojimai priimti aktus dėl 6a straipsnio 2 ir 5 dalių, 11 straipsnio 3 dalies, 19 straipsnio 2 dalies ir 20 straipsnio. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (18) siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 94/62/EB įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai dėl 12 straipsnio 3d dalies ir 19 straipsnio. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011¹⁶;
- (19) todėl Direktyva 94/62/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista;
- (20) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹⁷ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (21) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y., pirma, išvengti pakuočių ir pakuočių atliekų poveikio aplinkai arba jį sumažinti ir taip užtikrinti aukšto lygio aplinkos apsaugą, ir, antra, užtikrinti vidaus rinkos veikimą, nesudaryti kliūčių prekybai ir neriboti bei neiškreipti konkurencijos Sąjungoje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

¹⁶ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

¹⁷ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Pakeitimai

Direktyva 94/62/EB iš dalies keičiama taip:

1) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 punkte išbraukiamas šis tekstas:

„Komisija atitinkamai išnagrinėja, o prireikus peržiūri I priede pateikiamus pakuotės sąvoką paaiškinančius pavyzdžius. Pirmiausia nurodomi šie gaminiai: kompaktinių plokštelių ir vaizdo kasečių dėžutės, vazonai gėlėms, vamzdeliai ir ritiniai, apvynioti lanksčia medžiaga, lipnių etikečių popierius ir vyniojimo popierius; Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, patvirtinamos pagal 21 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“;

b) 2 punktas pakeičiamas taip:

„2) „pakuočių atliekos“ – bet kuri pakuotė ar pakuotės medžiaga, kuriai taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/98/EB(*) 3 straipsnio 1 punkte pateikta atliekų apibrėžtis;

(*) 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).“;

c) 3–10 punktai išbraukiami;

d) įterpiama ši antra pastraipa:

„Taip pat taikomi šie Direktyvos 2008/98/EB 3 straipsnyje apibrėžti terminai: atliekos, atliekų gamintojas, atliekų turėtojas, atliekų tvarkymas, surinkimas, atskiras surinkimas, prevencija, pakartotinis naudojimas, apdorojimas, naudojimas, parengimas pakartotiniam naudojimui, perdirbimas, galutinis perdirbimo procesas ir šalinimas.“;

2) 4 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmasis sakinyss pakeičiamas taip:

„Tokios kitos priemonės gali būti nacionalinės programos, pagal didesnės gamintojo atsakomybės sistemas vykdomos iniciatyvos, kuriomis siekiama kuo labiau sumažinti pakuočių poveikį aplinkai, ar panašūs veiksmai, priimti, jei reikia, pasitarus su ekonominės veiklos vykdytojais ir skirti gausioms valstybėse narėse vykdomoms prevencijos iniciatyvoms sutelkti ir kuo geriau jomis pasinaudoti. Tos priemonės turi atitikti šios direktyvos tikslus, apibrėžtus 1 straipsnio 1 dalyje.“;

3) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama žodžių junginiu „Naudojimas, pakartotinis naudojimas ir perdirbimas“;

b) 1 dalis papildoma šiais f–i punktais:

„f) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 65 % visų pakuočių atliekų svorio bus parengiama pakartotiniam naudojimui ir perdirbama;

g) ne vėliau kaip 2025 m. gruodžio 31 d. bus pasiekti šie minimalūs toliau nurodytų pakuočių atliekose esančių medžiagų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai:

- i) 55 % plastiko svorio;
- ii) 60 % medienos svorio;
- iii) 75 % juodųjų metalų svorio;
- iv) 75 % aliuminio svorio;
- v) 75 % stiklo svorio;
- vi) 75 % popieriaus ir kartono svorio;

h) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. mažiausiai 75 % visų pakuočių atliekų svorio bus parengiama pakartotiniam naudojimui ir perdirbama;

i) ne vėliau kaip 2030 m. gruodžio 31 d. bus pasiekti šie minimalūs toliau nurodytų pakuočių atliekose esančių medžiagų parengimo pakartotiniam naudojimui ir perdirbimo tikslai:

- i) 75 % medienos svorio;
- ii) 85 % juodųjų metalų svorio;
- iii) 85 % aliuminio svorio;
- iv) 85 % stiklo svorio;
- v) 85 % popieriaus ir kartono svorio.“;

c) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Iš Sąjungos eksportuojamas pakuočių atliekas jas surinkusios valstybės narės gali į 1 dalyje nustatytų tikslų įgyvendinimo rodiklius įskaičiuoti tik jei yra įvykdyti 6a straipsnio 4 dalies reikalavimai ir jei pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1013/2006(*) eksportuotojas gali įrodyti, kad atliekų siunta atitinka to reglamento reikalavimus ir kad tos atliekos už Sąjungos ribų buvo tvarkomos laikantis reikalavimų, kurie yra lygiaverčiai atitinkamuose Sąjungos aplinkos teisės aktuose nustatytiems reikalavimams.

3. Pakuočių atliekas, kurios išsiunčiamos į kitą valstybę narę, kad joje būtų parengtos pakartotiniam naudojimui, perdirbamos ar naudojamos kaip užpildas, į 1 dalies f–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo rodiklius gali įskaičiuoti tik tas atliekas surinkusi valstybė narė.

(*) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, 2006 7 12, p. 1).“;

d) 5, 8 ir 9 dalys išbraukiamos;

4) įterpiamas šis 6a straipsnis:

„6a straipsnis

6 straipsnyje nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos skaičiavimo taisyklės

1. Skaičiuojant, ar 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai pasiekti,

- a) perdirbtų pakuočių atliekų svoris – tai į galutinį perdirbimo procesą perduodamų atliekų svoris;
- b) pakartotiniam naudojimui parengtų pakuočių atliekų svoris – tai pakuočių atliekų, kurias regeneravo arba surinko pripažintas parengimo pakartotiniam

naudojimui veiklos vykdytojas ir su kuriomis atliktos visos reikiamos tikrinimo, valymo ir taisymo operacijos, kad jas būtų galima pakartotinai naudoti be jokio tolesnio rūšiavimo ar išankstinio apdirbimo;

c) valstybės narės gali įtraukti produktus ir sudėtines dalis, kurias pakartotiniam naudojimui parengia pripažinti parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojai arba kurios pakartotiniam naudojimui parengiamos taikant užstato ir supirkimo sistemas. Skaičiuodamos patikslintą pakartotiniam naudojimui parengtų ir perdirbtų pakuočių atliekų procentinę dalį, kuri patikslinama atsižvelgiant į pakartotiniam naudojimui parengtų produktų ir sudėtinių dalių svorį, valstybės narės naudoja patikrintus veiklos vykdytojų pateiktus duomenis ir taiko IV priede pateiktą formulę.

2. Siekdama užtikrinti, kad 1 dalies b ir c punktų ir IV priedo taikymo sąlygos būtų vienodos, Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 21a straipsnį, kuriais nustato būtinuosius kokybės ir veiklos reikalavimus, taikomus nustatant pripažintus parengimo pakartotiniam naudojimui veiklos vykdytojus ir užstato ir supirkimo sistemas, įskaitant konkrečias duomenų rinkimo, patikros ir ataskaitų teikimo taisykles.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, atliekų, su kuriomis atlikta bet kuri rūšiavimo operacija, svoris gali būti deklaruojamas kaip perdirbtų pakuočių atliekų svoris, jeigu:

a) tokios atliekos siunčiamos galutinai perdirbti;

b) medžiagų, kurios nebus galutinai perdirbtos ir kurios šalinamos arba naudojamos energijai gauti, dalis yra ne didesnė kaip 10 % bendro perdirbamų atliekų svorio.

4. Valstybės narės sukuria veiksmingą kokybės kontrolės ir pakuočių atliekų atsekamumo sistemą, kad užtikrintų, jog laikomasi 3 dalies a ir b punktuose nustatytų sąlygų. Sistemą gali sudaryti pagal Direktyvos 2008/98/EB 35 straipsnio 4 dalį sukurti elektroniniai registrai, rūšiuotų atliekų kokybės reikalavimų techninės specifikacijos arba bet kuri kita lygiavertė priemonė, kuria užtikrinama, kad surinkti duomenys apie perdirbtas atliekas būtų patikimi ir tikslūs.

5. Skaičiuodamos, ar 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatyti tikslai yra įgyvendinti, valstybės narės gali įskaičiuoti vykdant deginimą perdirbtų metalų kiekį, proporcingą sudegintų pakuočių atliekų kiekiui, jei perdirbti metalai atitinka tam tikrus kokybės reikalavimus. Valstybės narės naudojasi bendra pagal Direktyvos 2008/98/EB 11a straipsnio 6 dalį sukurta metodika.“;

5) įterpiamas šis 6b straipsnis:

„6b straipsnis

Ankstyvojo perspėjimo ataskaita

1. Bendradarbiaudama su Europos aplinkos agentūra, Komisija parengia 6 straipsnio 1 dalies f–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimo pažangos ataskaitą vėliausiai likus trejiems metams iki tose nuostatose nustatytų terminų.

2. 1 dalyje nurodytose ataskaitose pateikiama ši informacija:

a) įvertinimas, kaip kiekviena valstybė narė įgyvendina tikslus;

b) valstybių narių, kuriose kyla rizikos nepasiekti šių tikslų iki atitinkamų terminų, sąrašas kartu su atitinkamomis rekomendacijomis toms valstybėms narėms.“;

6) 11 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos sąlygos, kada 1 dalyje nurodyti koncentracijos lygiai netaikomi perdirbtoms medžiagoms ir pasikartojantiems uždarnosios ir kontroliuojamos grandinės gaminiams, taip pat nustatyti pakuočių rūšis, kurioms taikomos 1 dalies trečiojoje įtraukoje nurodytų reikalavimų išimtys.“;

7) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama žodžių junginiu „Informacinės sistemos ir ataskaitų teikimas“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 dalyje numatytose duomenų bazėse kaupiami III priede išvardyti duomenys ir iš jų teikiama informacija apie atskirose valstybėse narėse stebimą pakuočių ir pakuočių atliekų srautų dydį, ypatybes ir raidą, įskaitant informaciją apie pakuočių medžiagų ir jų gamybai naudotų komponentų toksiškumą ir pavojingumą.“;

c) 3 dalis išbraukiama;

d) įterpiamos šios 3a, 3b, 3c ir 3d dalys:

„3a. Valstybės narės Komisijai teikia kiekvienų metų duomenis apie 6 straipsnio 1 dalies a–i punktuose nustatytų tikslų įgyvendinimą. Šiuos duomenis jos pateikia elektroniniu būdu per 18 mėnesių nuo ataskaitinių metų, kurių duomenys renkami, pabaigos.

Duomenys teikiami Komisijos pagal 3d dalį nustatyta forma. Pirmoje ataskaitoje pateikiami *[įrašykite metus, gautus prie šios direktyvos įsigaliojimo metų pridėjus vienus metus]* sausio 1 d. – *[įrašykite metus, gautus prie šios direktyvos įsigaliojimo metų pridėjus vienus metus]* gruodžio 31 d. duomenys.

3b. Prie duomenų, kuriuos valstybė narė teikia pagal šį straipsnį, pridedama kokybės patikros ataskaita ir ataskaita apie 6a straipsnio 4 dalies nuostatų įgyvendinimą.

3c. Komisija peržiūri pagal šį straipsnį pateiktus duomenis ir paskelbia peržiūros rezultatų ataskaitą. Ataskaitoje įvertinamas duomenų rinkimo organizavimas, duomenų šaltiniai ir valstybių narių naudota metodika, taip pat duomenų išsamumas, patikimumas, nuoseklumas ir jų pateikimo terminų laikymasis. Toje ataskaitoje gali būti teikiamos konkrečios tobulinimo rekomendacijos. Ataskaita rengiama kas trejus metus.

3d. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriuose nustatoma, kokia forma turi būti teikiami duomenys pagal 3a dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“;

e) 5 dalis išbraukiama;

8) 17 straipsnis išbraukiamas;

9) 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, būtinus 8 straipsnio 2 dalyje ir 10 straipsnio antros pastraipos šeštos įtraukoje nurodytai identifikavimo sistemai suderinti su

mokslo ir technikos pažanga. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.“.

2. Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais iš dalies keičiami I priede pateikti pakuotės sąvokos aiškinamieji pavyzdžiai.“;

10) 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Konkrečios priemonės

Komisijai pagal 21a straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, būtinus bet kokiems sunkumams, išskylantiems taikant šios direktyvos nuostatas, taikomas inertinėms pakuočių medžiagoms, pateiktoms Sąjungoje į rinką labai mažais kiekiais (t. y. apie 0,1 % svorio), medicinos prietaisų ir farmacijos preparatų pirminėms pakuotėms, mažoms pakuotėms ir prabangioms pakuotėms, įveikti.“;

11) 21 straipsnis pakeičiamas taip:

„21 straipsnis

Komiteto procedūra

1. 12 straipsnio 3d dalies ir 19 straipsnio 1 dalies tikslais Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Direktyvos 2008/98/EB 39 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 182/2011(*).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).“;

12) įterpiamas šis 21a straipsnis:

„21a straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 6a straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo *[įrašykite šios direktyvos įsigaliojimo datą]*.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 6a straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 3 dalyje, 19 straipsnio 2 dalyje ir 20 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 6a straipsnio 2 dalį, 11 straipsnio 3 dalį, 19 straipsnio 2 dalį ir 20 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“.

13) Direktyvos 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų III priedas iš dalies keičiamas pagal šios direktyvos priedą.

14) Direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų papildoma IV priedu, išdėstytu šios direktyvos priede.

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo *[įrašykite datą, kuri bus praėjus aštuoniolikai mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo]*. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas